

Fattigbestyrelsen skal drage Omsorg for, at den Trængende, naar han begjærer Understøttelse, som er Gjenstand for Refusion, strax afhøres om

- a) Navn og Alder samt for gifte Personers og Enfers Bedkommende Vielsesdag og Vielsessted;
- b) hvor længe han har opholdt sig i Kommunen, i hvilke andre Kommuner han forud har opholdt sig siden det 18de Aar, og hvor længe i hver af disse, samt hans Fødested;
- c) om han tilforn har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Kommuner.
- d) hans Trang og Aarsagen dertil.

De afgivne Forklaringer blive strax at nedskrive i en dertil bestemt Protokol.

Det tilkommer den Kommune, hvor en Trængende opholder sig, at tage Bestemmelse om Understøttelsesmaaden og Størrelsen af den Understøttelse, der skal tildeles ham, uden Hensyn til, om Udgiften til Understøttelsen endelig skal afholdes af denne Kommune eller ikke.

§ 46.

Den Understøttelse, som en Kommune i Henhold til § 45 under Sagttagelse af den der foreskrevne Fremgangsmaade har ydet en Person, uden at dens endelige Afholdelse paahviler samme, bliver at erstatte af den Kommune, der i Henhold til de i denne Lov indeholdte Regler dertil er forpligtet. Undtagne fra denne Erstatning ere:

a. saadanne Vdelsere, der ikke have paaført Opholdskommunen som saadan nogen Udgift, saasom Befordring til og Budsindelse efter Læge og Jordemoder, afgiven af Kommunens Beboere efter Omgang, og andet Eignende.

b. de i § 26 nævnte Omskostninger, forsaavidt de ere ydede til Personer, der paa den Tid, Lægebehandlingen begyndte, havde opholdt sig 3 Maaneder i Kommunen eller sammesteds vare indtraadte i sædvanligt halvaarligt Tyndeforhold eller som Lærling hos Læremester; dette gjælder dog ikke for den Tid, Sygdommen vedvarer ud over 3 Maaneder, eller Sygdomstilstanden tilsammen vedvarer mere end Fjerdedelen af Kalenderaaret, eller for Personer, der nyde fast Fattigunderstøttelse af en anden Kommune.

Udgifterne til en Fattigs Forpleining kunne dog kun forlanges fuldstændig godtgjorte, forsaavidt de ikke overskride det Beløb, der af Indenrigsministeren er foreskrevet som den højeste Sum, der kan fordres erstattet. Denne Sum skal bestemmes til et dagligt Bederlag, som, naar det er en Familie, der understøttes, ifkun kan beregnes for Hovedpersonen, hvorimod der for ethvert af de andre til samme hørende Individuer ikke kan beregnes mere end det Halve af Beløbet.

I Sygdomstilfælde — hvormed Barfæld men ikke Frugtommelighed sættes i Klasse — kan endvidere fordres godtgjort Bederlag og Dagpenge til Læger og Jordemødre, Betaling for Lægemidler og andre paa den Syge anvendte Omskostninger, Alt dog kun efter de for Behandling af fattige Syge nu eller for Fremtiden fastsatte Tarver. Har der efter Lægens Begjæring, der maa udfærdiges skriftlig, været antaget særlige Sygevogtere til den Syge, skal der for hver Sygevogter endvidere kunne beregnes en særlig Godtgjørelse for hvert Døgn, hvis Størrelse foreskrives af Indenrigsministeren, ligesom ogsaa Omskostningerne ved Anskaffelsen af saadanne Gjenstande til den Syge, som denne efter Ophøret af den egentlige Kur medtager til vedvarende Benyttelse, saasom Træben, Krykker, Brokbaand m. v. kunne fordres særlig erstattede med deres fulde Beløb. Har den Trængende været indlagt paa offentligt Sygehus, kunne Underholdnings- og Forpleiningsomkostningerne dog fordres erstattede med den for Sygehuset normerede Betaling, om end denne maatte overstige det foran Angivne.

Af de Udgifter, som en Kommunes Fattigvæsen maatte anvende til en andetteds forsørgelsesberettiget Persons Begravelse, bliver, foruden Omskostningerne i Anledning af det